

קז:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תוספות רי"ד

עמוד ברין וברח. בפרק החולין
ברח אבל חלה הוא או חלתה
דקנסם הוא ומימה חס כן מאי קפריך
למי לומר דאי חיישין כולי האי לגררי כ
כל כך ור"ח פירש שמאל בירושלמי
בבבא שף ע"פ דברת לאו דוקא אלא
ה"ה חלה דריונות משלו ויא וזה
אחמריין חלה הוא אי חליה מלה
לה מוונות לחד לאו לישאנ גבי הניע
וולא נשאו י"ש לומר שאני הכא שהיה
לו לכנס מיד אחר הבעת המון אחר
שלאש חדשים אבל החס כשהתחיל
ללכת לפני שהגיע עון מאי הוה גמי
למיעבד ומיהו קשה אי בחלה גמי
מעלה לה מוונות אמאי אחר' בסמוך
לדלא משעבדא ליה לתעשה ידיה וי"ל
דבחלה מיד גמי קנסין ליה מחסו דלא
כנס מיד אחר שלשה חדשים ואחר
שעמד ברין מיד ואם תאמר לפרש"
למפרש דוקא ברח אבל חלה לא
בפ"ק (דף ג.) דמיעבינן לן חלה
ומהו אמאי לא פשטי מהבא דאמר'
דוקא ברח אבל חלה לא וכל שכן
הוא דהא הכא דאין לה מוונות
אף על פי שפשע קצת שהיה לו
לחנקה מיד אחר שעמד ברין אבל
הבסוס קודם חלה המון מאי
הוה ליה למיעבד דעל כורחין כתי'
מיירי דאי חלה הוא אחר כך
שפטעא דאין לה הפסידא ואיכא למימר
דיבנה שפין דלאו אינדיא ליה כולי
האי כמו ארוסתו ואינה עומדת כל
כך לבנוקה לא מייחיד מוונות כולי
אף ומיהו קשה לפירוש רש"י דעל
כורחין מוקי האי ברה שלא מתחמת
מדרין חלה מתחמתה לאו הכי
היינו חלה ואם כן מאי קפריך הכא
לגמ"ד אין פוסקין מוונות לנאשח איש
הרי הכא לא שייך התפסות לררי
הואיל ומתחמת ברה:

הנ"ל שאני דקו"א. פי' בקומטרס פלומייר בלע"ז כל הרב שמחייב לחבוט עשרה ואין נראה לר"ם בדבוסים פרכ אלוהי מקומן (דף ג.) גבי עשית מזה תמיד מניא סד וקו"א (ו) וממחה ושופך היה ליה למימר אבר שהו לשון ברייתא ועוד אמר רבי דממסיק עליהו ופ"ב דמסכת פ"א (דף ג.) וסו' ובפרק כל שעה (ופסחים דף י.) וסו' משום דמזרי פירוש שמעורב בהם דר"ף שקורין אל"ס בלע"ז על כן נראה דפירש הערוך כדקו"א היינו כלל חרס המחושה בהבטח וכו' וזהו חרס עליה דמזרי משום דאכזרית מעורב ברייתא החול וכו' חול מעורב דר"ף וזהו בלע"ז וכן מורה רבינו חם בלחוס פלומייר.

שלנו שמתינו לחנוך עופרת אינן נאסרי
 כי אלה עופרת מעט יאסר אצל הבה
 מנשל כל כך וכלע עפי: ידוקי
 למיסקם הלכה כד וידי לענן מיוני
 מודה דאסרי אפי מיוני
 חנן איסר איבר מקוריו. ליכל לא
 כארסו ללבונו מורכבו לא מני
 לא השנינו לו שז שנה נכסס לא חלי
 ואותו לא מתחייב מיד כדמסק גנדריו

(א) צ"ל הי"ד שהלא חזינות יחשני דהבא נמי בשמעתו כי שמת סי' דהת"נ י"ד.

שני דייני פרק שלשה עשר כתובות

י"א
י"ב
י"ג
י"ד
י"ה
י"ו
י"ז
י"ח
י"ט
כ
כ"א
כ"ב
כ"ג
כ"ד
כ"ה
כ"ו
כ"ז
כ"ח
כ"ט
ל

צדקה מ"ד צדקה אבל תכשיט יחיבין לה
לא נחא ליה דתינוול ¹⁶ תא שמע ¹⁷ היבמה
ג' חדשים הראשונים נזונת משל בעלה
מיכן ואילך אינה נזונת לא משל בעלה
לא משל יבם עמד דין וברר נזונת משל
יבם אמר לך שמואל למאי נחוש לה להאי
איש משום צרי לא מיקרבא דעתיה לגבה
איש משום מעשה ידיה לא משתעבדה ליה
תא שמע ¹⁸ האשה שהלכה היא ובעלה
למדינת הים ובאת ואמרה מת בעלי
יצחה נזונת רצתה גובה כתובתה ¹⁹ גירשני
בעלי מתפרנסת והולכת עד כדי כתובתה
הכא נמי כששמעו בו שמת ומאי שנא עד
כדי כתובתה דאיהי היא דאפסידה אנפשה
תא שמע ²⁰ כיצד אמרו ממאנת אין לה
מוזונות אי אתה יכול לומר ביושבת תחת
בעלה שהרי בעלה חייב במוזונות אלא
בזמן שהלך בעלה למדינת הים לותה ואכלה
ענמדה ומיאנה ²¹ טעמא דמיאנה הא לא
לא מיאנה יחיבין לה אמר לך שמואל הכא
למאי נחוש לה אי משום צרי צרי לקטנה
לא מתפס ואי משום מעשה ידיה קטנה לא
מספקא מאי הוה עלה כי אתא רב דימי אמר
למאי נחוש לה לפני רבי בבית שערים ופסק לה
מוזונות לפני רבי ישמעאל בצפורי ולא פסק
למוזונות תהי בה רבי יוחנן וכי מה ראה
לרבי ישמעאל שלא פסק לה מוזונות הא לא
תחלקו בני כהנים גדולים וחנן אלא לענין
ששבוועא אבל מוזני יחיבין לה א"ל רב שמן
אבא כבר תרגמה רבינו שמואל בבבל
כששמעו בו שמת א"ל פתירתו בה כולי
האי כי אתא רבין אמר מעשה בא לפני רבי
בבית שערים ולא פסק לה מוזונות ²² לפני רבי
ישמעאל בצפורי ופסק לה מוזונות א"ל יוחנן
מה ראה רבי שלא פסק לה דהא לא תחלו

[illegible]

ו"י יו"ר משרד כלי חרס ועוד מדקדק ר"מ אף אם היה זכרית יחא דאפי' כולן של זכרית אינו נאסר לפי שפירש בקונטרס לענין חמץ בפסח וגיטלי עובדי כוכבים דהא מרימר דפליג עליה ושרי ירוקי דוקא ל' דלחמא בהדיא ב' אין מעמידין (פ"ג דף ע"ג) ומפרש התם

י"י מהא דקיימא לן (ועל פ.) היוד נמוך שדה של
דעתן לו מה שההנהו (ב"מ קא. ע"ג) דהאם השנה
האילו מגביית בעל חובו ולא מידי יחייב ליה והוה כמס
נמוך בין המודד (דף ל"ג.) וא"כ הא אמר' בהשובר את

[illegible]

לעניים מנכסיו בזמן שאחר בני העיר
בשמים להתקשט בהן אשתו: שלשה
ה לא להנשא ולא להחייבם נזונת משל
ו כנוס או חלוק: רלסה נזונת כו'.

שֶׁהָאֵשׁ נִאֲמָנָה לוֹמַר מִתּוֹ צִעַל
וְחִישָׁא וּבִשּׁוֹ שְׂנֵאֲמָנָה לֵישָׁא כִּךְ
נִאֲמָנָה לִיטוֹל כְּחוֹבָה כְּדֹאמְרִין
בְּחֻמְתָּא (יְבוּמִתִּי) מִתְּפַר כְּחוֹבָה
נִלְמַד לְכַשְׁתַּנְשָׁא לְאַחַר חֻמְלִי מֵה
שְׂחֹב לִי: **תַּפְסֵרְפִּם וְהוֹלֵכֵה בִּרְ.**
כְּחוֹבָה לֹא גִבִּי אֵשׁ שְׂמֵא לֹא גִירָה
וּבְגִירוּשִׁין לֹא הָאֲמִיתוּהּ אֲבָל מִזְמִי
יִיבִינָה לֶה וּבִפְרָשׁוֹ כְּחוֹבָה מִמֶּה נִפְשָׁךְ
אִם גִּירָה הִרִי נִעְלָמָה בְּחוֹבָהָ וְאִם
לֹא הִרִי הוּא חֵיב בְּחוֹמִיתָּה: **אֲמַר**
אֵיִי הִיא דְּלִפְסָדָה אֲנֵשִּׁי: שְׂמֵאֵה
גִּבְשִׁי וְגִרְשׁוֹהּ אֵין לֶה מְוֹנֹת. וְאִם
חִימָא כִּיּוֹן (א) דְּשִׁמְשָׁה שְׂמֵא תַּבְבָּה
כְּחוֹבָה יִחַד אֵין הִי נְמִי וְהִיא דְּקֻמְר
מִתְּפַרְנָה וְהוֹלֵכֵה אֵשׁ הִיא רוּחַ
לִיטוֹל כְּחוֹבָה דְּסֻבּוֹרָה כְּשֵׁמָא לֹא מֵה

וזה לה ליטול לשם מוונות שאם יבא בעלה הוא כל כתובתה קיימת ומתפרנסת עד כדי כתובתה וזה לא יביצין לה: **מאי דקוּי**. כלי חרס שמצפה עליה עופרת שקורין פלומבל"ר בלע"ז: **ירוקי אסירי**. לעיין חזון פסחא וגיעולי שבזי כוכבי חן נסך: **חורי שרי**. לפי שהעופרת מתחלת את החרס ואיני מניחו לבלוע. אבל הירוקים מעורב בירק שקורין אל"ים את החרס עופרת והוא עו ומחלחל את החרס ובלוע והבי אמרי' מתבטח ע"י (דף ג'.) דמזרי' ובלע"ז: **קרטופא**. ביוקעי שקורייני' בלע"ז: **מאנ"י**. **הן אומר איבד את מעופי**. שאל אמרי' לך הלוי ואני אפרע אבל אם הלוי את האשה מעות למונחיה על מנת שתשלו לו את חסד תנועה ויאז תנועת הנעל וישל דאמר בעל במחנאות ולוחות ואכלה ועמדה ומיאנה טעמא דמיאנה הא לא מיאנה משלם: **גמ'**

אבל מזונות יחבין לה אמר
ל כבבל כששמעו בו שמת
כותיה רב ופוסקין מזונות
רב ¹⁷ דאמר רב הונא אמר
ואיני עושה והלכתא כותיה
י דקנויא יחורוי ואוכמי שרו
ופוני אבל אית בהו קרטופני
ממא אחד ופירנס את אשתו
כהניס גדולים ואמרו ישבע
יהם א"ר יוחנן בן זכאי יפה
גזר התם המודר הנאה מחכירו

לוי מעופרת לא היה נאסר ועכשיו שאין
בשול היטב ואינו נבלע אבל קוניה לא
ים ויין נסך ולא משום דאליטריך
יין יין נסך אבל לענין חמץ בפסח
עמא דתשמישו בחמין:

בציר ונטעה שלא ברשות דשמין לו
עין הוא ודין הוא שיטול אבל הכא
הוא ארי מנכסי חבירו דאע"ג דמהנה
הוא עולם (ב"מ דף נג:) שומר חנם שהיה

היה קרשטיני בולחן אסירי פ"י קצרות של חרם מחסות
 יין נסך. לפי שהעופרת מחליק את ההרס ואינו מני
 לוח את ההרס בולחן ואילו ארץ חרה קרשטיני פ"י בק
 לא חנה לעולם פ"י כפ"י מן המעיינים **מחנה** פ"י
 נחלקו פ"י בלי כהנים גדולים ואמרו ישבע כמה הנה
 ויהיו על ערך העצי פ"י חן אומר אבד ארץ מעותיו
 וילא ע"מ שהעצי אותה עשית אבל היכא דלוחה
 כדמסמקין קלמבא הנהבנות מוסת מעות לחמור:

מסורת הש"ס

(א) יבמות תל. (ב) וינסתה
 (ג) ויפ. (ד) ויפ. חס. יב. ח.
 (ה) הוילתה ויפ. לעיל פט.
 (ו) ויפ. (ז) לעיל נח. ודק
 (ח) פג. (ט) ח. פ"ש כ"ב
 (י) חס. גיט. ט. (יא) פ"ז לב.
 (יב) פסחים ל"א (יג) ודק לב.
 (יד) שם לב. (טו) ודק ק"ה.
 (טז) ועד קטל.

הגהות הב"ח

(א) יִשְׂרָאֵל דָּוִד אֵלֵי וכו' מִן
דְּשִׁמְעוּ: (ב) תוֹס' דָּוִד הֵי
וְכו' סִיד וְקוֹנִיל חֶפֶת
וּמִמַּחֲסֵה:

לעזי ר

פלומבלי"ר [פלומי"ר].
לצפות בעופרת.
אלו"ם, אלום.
קירויני"ש [קריבצי"ש].
סדקים.

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות רי"ד (המשך)

פסיקין מזונות לא"פ
ולסוף ג' חרשים הראשונים
כדאמרין לעיל ובלא שבועה
כתון. והלכתא כרב הונא
אמר רב דאמר רב הונא
אמר רב יכולה אשה שתאמר
לבעלה איני ניונית ואיני
עושה. והלכתא דאמר רב
ובדי בקוויא דאמר רב ובדי
הני מני דקוויא אוכמי ותוירי